

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 17586-12-18 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר יוסי רחמים, עו"ס
חברת ועדה – גב' סיגלית דהן, חינוך
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מירב עמר כהן

1

החלטה

2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

5 1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 28 חודשים בגין עבירות זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש,
6 הסתה, ניסיון לזריקת חפץ מבעיר וירי לעבר אדם. בהתאם לאמור בגזר הדין, האסיר ביצע
7 עבירות חמורות, בעיקר כאשר מתייחסים לעבירת הירי לעבר אדם.

8 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת וגם לא חמ"ן.
9 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
10 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
11 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
12 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

13 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
14 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
15 היא כללית, ואין בה כל מידע חדש בעניינו של האסיר. אולם נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת
16 משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות
17 פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים רלבנטיים לאסיר מתקופת מאסרו. מדובר בחוות דעת
18 המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש
19 להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 17586-12-18 אסיר נ' מדינת ישראל

4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי הגם שמדובר בקיומו של קושי ראייתי שהוביל לתיקון משמעותי ביותר של כתב האישום, כך שמתוך 39 פרטי אישום, נותרה עשירית. הגם שהצדדים ציינו כי אחד הקשיים הוא בכך שלא אותר אירוע ירי ולמעשה קיומו בא רק מפיו של האסיר – מדובר עדיין באירוע חמור שיש בו משום סכנה לחיי אדם, וודאי בהצטרפותם של האירועים הנוספים הכוללים ידוי אבנים, ניסיון לזריקת בקת"ב והסתה.
5. לחובת האסיר רישום פלילי הכולל שתי כניסות לישראל שלא כחוק ומשכך, לא מדובר בעבר פלילי מכביד או משמעותי.
6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
7. מפי האסיר שמענו הודאה במעשיו, צער עליהם והתחייבות שלא לחזור עליהם. האסיר ציין כי הוא אוהב לעבוד בישראל וכי ביצע את העבירות שהיה במצב נפשי שגרם לו לאבד את שיקול הדעת. הגם שניתן לראות בדברים אלו הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - הרי שעל פי הפסיקה "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.
- בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים של האסיר – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.**

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תש"פ, 07/10/2019 במעמד הנוכחים.

גב' סיגלית זהן,
חברת וועדה

מר יוסי רחמים,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס